

EXPLORADOR
S, # A L P
OEMA!

TALLER DE
POESIA
AMB
JOSEP
PEDRALS

Estrella Polar

Estrella Polar

© del text: 2014, Josep Pedrals

© d'aquesta edició: 2014, Grup Editorial 62, s.l.u.,
Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

Disseny original i maquetació: workshop.es

Primera edició: setembre del 2014

www.estrellapolar.cat

ISBN: 978-84-9057-431-7

Dipòsit legal: B. 6.203-2014

Impressió: SYL

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

**EXPLORADOR
S'AL
O'EMA!**

TALLER DE
POESIA
AMB
JOSEP
PEDRALS

ÍNDEX

00. Als exploradors	08
01. Des de lluny	11
02. Els solcs	15
03. Concentració	19
04. Una fórmula	23
05. La comparació abreujada	27
06. La facultat inventiva	31
07. L'experiència	35
08. Prendre consciència	39
09. L'efecte	43
10. El nou subjecte	47
11. La nova circumstància	51
12. Les noves formes de relació	55
13. La nova ductilitat	59
14. El cor del poema	63
15. El significat	67
16. El so	71
17. El ritme	75
18. L'universal	79
00. Quadern de l'explorador	83

LLUNY

DES DE

En atansar-nos al poema, des de lluny, podem observar-lo com una **imatge** confusa.

Sabem que està fet d'escriptura, però només percebem cada paraula en el **traç** on es deixa intuir.

La manera com es modelen i organitzen les **lletres** suggereix una **intenció** descarada, o un objectiu insinuant...

A cadascú se li representen formes i aparences que dibuixa el text: per a un, el poema té un **perfil precís** i, per a un altre, és una silueta esquemàtica, una ombra difuminada...

Ara mateix, el poema és un esbós dissenyat amb els elements de l'**escriure**!

ampliant una lletra, arribaríem a descobrir que cada línia que la forma és un missatge escrit
aleshores, cada paraula, com a conjunt de lletres, seria una xarxa de petits missatges
allhora, cada una de les lletres d'aquests missatges podria encloure els seus propis missatges
això crearia una cadena infinita de significats a dintre d'un text, uns dintre dels altres

aquesta A és molt més que una A
agrandida és una A amb missatge



Si les lletres són formes que dibuixem, podem pensar un text basant-nos en la imatge que modelen aquestes formes?

Quants elements de dibuix contribueixen al codi de l'escriptura?

1.

Escriu un text utilitzant només les lletres que no sobresurtin de la línia estricta, que no tinguin pals, punts o arabescos cap amunt o cap avall.

No pots utilitzar:

b d f g h i j k l p q t y

Pots utilitzar:

a c e m n o r s u v w x z

Exemple:

«L' hora del pati»

Zero nens no sumen,
cauen en no-res,
mes nou nens ressonen
en un cor com mecs.

2.

Fes un dibuix utilitzant només signes de puntuació i lletres.

Exemple:

«Ballarins tipogràfics»



ELS SOLCS

The page features a vibrant orange background. A large, irregular black shape with a textured, charcoal-like appearance occupies the lower half. A thick, white, wavy line cuts through the black shape, creating a sense of movement. Above the black shape, the words "ELS SOLCS" are written in a bold, white, sans-serif font. The text is slightly tilted and framed by a dotted line that follows its contour. In the top right corner, the number "02." is displayed in a white, sans-serif font.

Esturçant la distància, es comença a concretar l'**espai domèstic** del poema, la manera com té les coses disposades segons els seus hàbits, l'estructura on s'acomoda, la que li és més familiar.

El poema s'allotja en unes ratlles que s'organitzen ordenadament, que queden tallades o prossegueixen amb un **criteri canviant**.

La llei que detura la **línia escrita**, que estableix la longitud de cada vers, és, simplement, la marca d'uns **límits**.

Hi haurà una part de dins del poema i una part de fora: els solcs d'un camp llaurat i el tros sense cultiu.

El poema viu en un terreny que s'ha esculpit canalitzant paraules.

A
cada
caire de
la massa del
rombe que el tall
de l'orfebre dóna amb
una gràcia indescriptible
al diamant, s'hi reflecteixen
l'avarícia i la fascinació
dels ulls de les rates
que ja salivegen
sols mirant
el tresor
esqui
U



La part visual del poema pot ajudar el lector a entendre el text?

Les lletres que utilitzem, aporten un ordre que pot suscitar nous significats?

1.

Fes un poema que descrigui alguna cosa i talla els versos de manera que en dibuixin el perfil.

Exemple:

«Nas de bruixa»

Era
mala
bruixa
i tenia un
nas com un
ganxo amb
berruga i
mocs
Ecs!
Uf!



2.

Escriu quatre versos que tinguin les mateixes consonants, en el mateix ordre, però formant part de paraules diferents.

Exemple:

«La Rosa mística»

a L'aNTRe Sa,
La NéTa RoSa,
La NoTaRàS
LeNTa, RiuS,
Li NoTaRàS
aLieNaT RéS.

CON CEN TRA CIÓN

Ha arribat el punt en què cal fer un **pla d'acció**
si volem arribar al poema.

Convé que en tinguem clars els moviments,
que puguem reglar-ne la rutina.

Per identificar l'**activitat del poema** i poder fixar-la,
l'hauem d'espia.

Amb cautela, l'observarem per extreure'n la
substància principal.

Estarem amatents per detectar els moments
en què irradia **llum pròpia**.

Ens aplicarem a meditar sobre l'objecte,
a considerar-lo per totes bandes.

Intentarem assimilar-ne els progressos i les
limitacions i anotar-los amb **exactitud**.

El submergible
és un vehicle
que té un prismàtic
llarg i extensible
per veure el trànsit
de superfície
sent enigmàtic,
quasi invisible,
durant l'erràtic
i llarg periple
per l'increïble
món subaquàtic.



Quina manera de mirar-nos-el fa
que un assumpte ens resulti més
o menys poètic?

Com s'ho fa, el poema, per ser
tan concret i alhora tan misteriós?

1.

Explica un procés quotidià descomponent-lo en petits episodis.

Exemple:

«Rentar-se les dents»

Agafo el raspall i el remullo a l'aixeta.
Destapo el dentífric i espremo bé el tub.
Col·loco la pasta damunt de les cerres
i frego incisives i ullals en conjunt.
Raspallo a consciència el contorn de les peces:
molars, premolars i genives i llengua.
Tinc tanta bromera que en bava s'escup.
Glopejo elixir i una mica d'aigüeta
i així el meu alè, tot higiene, no put.

2.

Escriu una endevinalla la solució de la qual estigui amagada en
el mateix plantejament.

Exemple:

«T'ho dic i no t'ho dic»

Per no mullar-vos quan plou, ni ser brasa
quan faci un sol de justícia, penseu!
EncapoTEU-LA DAmunt de la casa!
És la coberta ideal, no ho dubteu!